

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2016. december 21.*

„Előzetes döntéshozatal — 2003/87/EK irányelv — Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere — Az uniós tagállamok és a harmadik országok többsége közötti járatokra vonatkozó kibocsátási egységek átadására irányuló kötelezettség — 377/2013/EU határozat — 1. cikk — Ideiglenes eltérés — A svájci repülőterekre érkező és onnan induló járatok kizárása — Harmadik országok közötti eltérő bánásmód — Az egyenlő bánásmód általános elve — Alkalmazhatatlanság”

A C-272/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács], Egyesült Királyság) a Bírósághoz 2015. június 8-án érkezett, 2015. május 6-i határozatával terjesztett elő az előtte

a Swiss International Air Lines AG

és

a The Secretary of State for Energy and Climate Change,

az **Environment Agency**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: T. von Danwitz (előadó) tanácselnök, Juhász E., C. Vajda, K. Jürimäe és C. Lycourgos bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. május 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Swiss International Air Lines AG képviseletében J. Robinson és M. Croft solicitors, D. Piccinin barrister, valamint M. Chamberlain QC,
- a The Secretary of State for Energy and Climate Change képviseletében N. Cohen barrister,

* Az eljárás nyelve: angol.

- az Environment Agency képviselőjében J. Welsh solicitor,
 - az Egyesült Királyság Kormánya képviselőjében M. Holt, meghatalmazotti minőségben, segítői: R. Palmer és J. Holmes barristers,
 - az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Grasso avvocato dello Stato,
 - az Európai Parlament képviselőjében J. Rodrigues, R. van de Westelaken és Tamás A., meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Unió Tanácsa képviselőjében M. Simm és K. Michoel, meghatalmazotti minőségben,
 - az Európai Bizottság képviselőjében K. Mifsud-Bonnici és E. White, meghatalmazotti minőségben,
- a főtanácsnok indítványának a 2016. július 19-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvtől való ideiglenes eltérésről szóló, 2013. április 24-i 377/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatnak (HL 2013. L 113., 1. o.) az egyenlő bánásmód általános elve tekintetében vizsgált érvényességére és az EUMSZ 340. cikk értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a Swiss International Air Lines AG (a továbbiakban: Swiss International) és a Secretary of State for Energy and Climate Change (energia- és klímaügyi miniszter, Egyesült Királyság), illetve az Environment Agency (Környezetvédelmi Ügynökség, Egyesült Királyság) között folyamatban lévő jogvitában terjesztették elő, amelynek tárgya a 377/2013 határozat érvényessége, és a 2012-ben megvalósított, a Svájcba érkező és onnan induló járatokra vonatkozó üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a Swiss International általi átadása alapján történő jogorvoslat.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2003/87 irányelv

- 3 A 2008. november 19-i 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 8., 3. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.; a továbbiakban: 2003/87 irányelv) 12. cikke 2a) bekezdésében kimondja:

„Az igazgatásért felelős tagállamok biztosítják, hogy minden légi jármű-üzemeltető minden év április 30-ig átadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységekből származik, a 15. cikknek megfelelően történő hitelesítés mellett. A tagállamok biztosítják, hogy az e bekezdéssel összhangban átadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.”

- 4 Ezen irányelvnek a „Szankciók” című 16. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért alkalmazandó szankciókról szóló szabályokat, és e szabályok végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést foganatosítanak. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a szankciókról, valamint az ezeket érintő későbbi módosításokról is azonnal tájékoztatást adnak a számára.

(2) A tagállamok biztosítják az ezen irányelv szerinti kibocsátási egység átadására vonatkozó kötelezettséget megsértő üzemeltetők és légitársaságok névsorának közzétételét.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt vagy légitársaság-üzemeltetőt, aki minden év április 30-ig nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet, többletkibocsátási bírság megfizetésére kötelezzék. A többletkibocsátási bírság mértéke minden egyes, az üzemeltető vagy a légitársaság-üzemeltető által át nem adott kibocsátási egységeknek megfelelő szén-dioxid-tonnaegyenérték után 100 EUR. A többletkibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt vagy a légitársaság-üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

[...]

A 377/2013 határozat

- 5 A 377/2013 határozat (4)–(6) és (9) preambulumbekzdésének szövege a következő:

„(4) A harmadik országokkal való uniós légi közlekedési megállapodásokra vonatkozó tárgyalásoknak biztosítaniuk kell az Unió arra vonatkozó rugalmasságát, hogy fellépessen a környezetvédelmi kérdésekkel kapcsolatban, ideértve az olyan intézkedéseket is, amelyek a légi közlekedés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak mérséklését célozzák.

(5) A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) haladást ért el egy, a piaci alapú eszközöknek a nemzetközi légi közlekedésre vonatkozó alkalmazását segítő átfogó, a kibocsátáscsökkentési politikára vonatkozó keretnek az ICAO Közgyűlésének 2013. szeptember 24. és október 4. között tartandó 38. ülésén történő elfogadása tekintetében, valamint egy globális, piaci alapú eszköz (a továbbiakban: MBM) kifejlesztése terén. Egy ilyen keret jelentősen hozzájárulhatna a CO₂-kibocsátás nemzeti, regionális és globális szintű csökkentéséhez.

(6) E folyamat elősegítése és lendületben tartása érdekében kívánatos felfüggeszteni az ICAO-Közgyűlés 38. ülését megelőzően hatályos és azon Unión kívüli országok repülőtereire érkező és onnan induló járatokra vonatkozó követelmények végrehajtását, amely országok nem tagjai az Európai Szabadkereskedelmi Társulásnak (EFTA), nem tartoznak az Európai Gazdasági Térség (EGT) államainak fennhatóságaihoz és területeihez, illetve nem írtak alá csatlakozási szerződést az Unióval. Ezért nem lehet intézkedéseket hozni a [2003/87 irányelvből] eredő azon követelmények tekintetében, amelyek előírják a 2010-es, 2011-es és 2012-es naptári évre vonatkozóan az ilyen repülőterekre érkező és onnan induló járatok tekintetében a hitelesített kibocsátások bejelentését és ennek megfelelően 2012-re vonatkozóan a kibocsátási egységek átadását. A követelményeket továbbra is teljesíteni kívánó légitársaság-üzemeltetők részére biztosítani kell ennek lehetőségét.

[...]

(9) Az e határozatban előírt eltérés nem érintheti az éghajlatváltozással kapcsolatos uniós szabályozás környezetvédelmi integritását és átfogó célkitűzését, és nem vezethet a verseny torzulásához. Ennek megfelelően, valamint az Unió független kötelezettségvállalásának megvalósítására irányuló jogi keret részét képező 2003/87/EK irányelv azon átfogó célkitűzésének fenntartása érdekében, amely szerint az Unió kibocsátását 2020-ra az 1990-es szintnél 20%-kal alacsonyabb szintre csökkenti, ezen irányelvet továbbra is alkalmazni kell a tagállamok területén található repülőterekről az Unióval szoros kapcsolatban álló vagy társult területeken vagy országokban található repülőterekre érkező, illetve onnan a tagállamok területén található repülőterekre irányuló járatokra.”

6 A határozat 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A [2003/87 irányelv] 16. cikkétől eltérően a tagállamok nem hozhatnak intézkedést a légi jármű-üzemeltetők ellen az említett irányelv 12. cikkének (2a) bekezdésében és 14. cikkének (3) bekezdésében a 2010-es, 2011-es és 2012-es naptári évre vonatkozóan előírt követelmények tekintetében azon Unión kívüli országok repülőtereire érkező és onnan induló légi közlekedési tevékenységekre vonatkozóan, amely országok nem tagjai az EFTA-nak, nem tartoznak az EGT-államok fennhatóságaihoz és területeihez, illetve nem írtak alá társulási szerződést az Unióval, amennyiben e légi jármű-üzemeltetők számára 2012-re vonatkozóan nem adtak ki ilyen tevékenység alapján ingyenes kibocsátási egységeket, vagy ha kiadtak számukra ilyen kibocsátási egységeket, e légi jármű-üzemeltetők – az e határozat hatálybalépését követő harminc napon belül – törlés céljára visszatérítették a tagállamoknak a 2012-es légi közlekedési kibocsátási egységek azon számát, amely megfelel a 2010-es referenciaévben végzett, hitelesített tonnakilométerben megadott ilyen tevékenység részarányának.”

7 Az említett határozat 6. cikkének megfelelően a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételének napján, azaz 2013. április 25-én lép hatályba, és 2013. április 24-től kell alkalmazni.

Az Egyesült Királyság joga

8 Az energia- és klímaügyi miniszter a Greenhouse Gas Emissions Trading Scheme (Amendment) Regulations 2013-mal (az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréről szóló 2013. évi módosító rendelet) a 377/2013 határozat végrehajtása céljából módosította az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerére vonatkozó nemzeti szabályozást.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

9 A Swiss International svájci székhelyű légitársaság.

10 Ez a társaság a 2012. évre meghatározott számú, üvegházhatású gázokra vonatkozó kibocsátási egységet szerzett térítésmentesen, illetve ellenérték fejében. Teljesítette az ebben az évben az EGT-tagállamok és Svájc között megvalósított járatokhoz kapcsolódó kibocsátásoknak megfelelő egységek átadását.

11 A High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court) (legfelsőbb bíróság [Anglia és Wales], Queen’s Bench kollégium [közigazgatási tanács] Egyesült Királyság) előtt a Swiss International keresetet indított, egyrészt az alapügyben szereplő nemzeti szabályozás megsemmisítése iránt, azon az alapon, hogy a Svájcba érkező és onnan induló járatoknak a 377/2013 határozat végrehajtásáról szóló ezen szabályozásban foglalt, a 2003/87 irányelv szabályaitól való eltérés alóli kizárása sérti az egyenlő bánásmód általános elvét.

- 12 Másrészt a Swiss International a 2012-ben az EGT-tagállamok és Svájc között megvalósított járatokra vonatkozó kibocsátási egységek általa történt átadásának megsemmisítését kérte. Másodlagosan, az ellenérték fejében megszerzett és átadott kibocsátási egységek értékével megegyező pénzügyi kompenzációt, vagy bármilyen más megfelelő kártérítést kért.
- 13 Mivel e keresetet elutasították, a Swiss International fellebbezést terjesztett a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács], Egyesült Királyság) elé. Az alapeljárásban részt vevő felek e bíróság előtt többek között az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás megsemmisítése iránti kérelemmel kapcsolatban foglaltak állást. E tekintetben a Swiss International azt állította, hogy a 377/2013 határozat sérti az egyenlő bánásmód elvét, mivel kizárja az EGT-tagállamok és Svájc közötti járatokat a 2003/87 irányelv rendelkezéseitől való – gyakorlatilag valamennyi más harmadik országba érkező vagy onnan induló járatra bevezetett – eltérés alól.
- 14 Ugyanis, bár a Bíróság az 1976. január. 22-i Balkan-Import-Export ítéletben (55/75, EU:C:1976:8), az 1982. október 28-i Faust kontra Bizottság ítéletben (52/81, EU:C:1982:369) és az 1998. március 10-i Németország kontra Tanács ítéletben (C-122/95, EU:C:1998:94) úgy rendelkezett, hogy az egyenlő bánásmód elve nem alkalmazandó valamennyi tekintetben akkor, amikor az Unió külkapcsolatai keretében harmadik országok közötti eltérő bánásmódot alkalmaz, ezen ítélkezési gyakorlat az egyenlő bánásmód elve alóli korlátozott kivételt jelent, amely kizárólag olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben az Unió a külső tevékenységére vonatkozó hatásköreit különösen a harmadik országok közötti eltérő bánásmódot igazoló nemzetközi megállapodás megkötése által gyakorolja. Márpedig az alapeljárásban szóban forgó, a Svájcba érkező és onnan induló járatokra vonatkozó eltérő bánásmódot illetően nem létezik az Unió által kötött ilyen nemzetközi megállapodás vagy egyéb külügyi aktus.
- 15 Ezen eltérő bánásmódot más okok sem igazolják. Azt nem lehet igazolni például Svájc és az Unió földrajzi közelségével. Ugyanis, mivel a 377/2013 határozatban előírt eltérés csak az e határozat elfogadása előtt, a 2012-ben megvalósított járatokra terjed ki, annak a Svájcba érkező és onnan induló járatokra is való alkalmazása nem torzítja a versenyt. E határozat célját illetően – amely az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2020-ra való csökkentésére vonatkozó egyoldalú uniós kötelezettségvállalás gyengítésének az elkerülésére irányul – a Swiss International hangsúlyozta, hogy Svájci Államszövetség nem részese ennek az egyoldalú kötelezettségvállalásnak.
- 16 Az energia- és klímaügyi miniszter, valamint a Környezetvédelmi Ügynökség ellenezte ezt az érvelést. Azt állították, hogy az egyenlő bánásmód elve nem vonatkozik arra az eltérő bánásmódra, amelyet a 377/2013 határozat alkalmaz harmadik országok között az ICAO nemzetközi tárgyalásainak ösztönzése érdekében. Továbbá, ha az egyenlő bánásmód elvét alkalmazni kellene, az uniós jogalkotó még akkor sem lépte volna túl mérlegelési mozgásterének határait azzal, hogy tartózkodott az e határozatban előírt ideiglenes eltérés olyan, az Unióval szoros kapcsolatban álló vagy társult harmadik országokra történő kiterjesztésétől, mint például a Svájci Államközösség.
- 17 Ilyen körülmények között a Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (fellebbviteli bíróság [Anglia és Wales] [polgári tanács]) az eljárást felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:
- „1) Sérti-e a 377/2013 határozat az egyenlő bánásmód általános uniós elvét annyiban, amennyiben felfüggeszti a [2003/87 irányelv] által a kibocsátási egységek átadására vonatkozóan előírt követelmények alkalmazását az [EGT] és szinte valamennyi nem EGT-tagállam közötti járatok tekintetében, de az alkalmazás e felfüggesztését nem terjeszti ki az EGT-tagállamok és Svájc közötti járatokra?

- 2) Amennyiben igen, milyen jóvátételt kell biztosítani a Swiss International helyzetében lévő olyan kérelmezőnek, aki az EGT államok és Svájc között 2012-ben üzemeltetett járatok tekintetében kibocsátási egységeket adott át, annak érdekében, hogy olyan helyzetbe hozzák, mintha nem zárták volna ki az EGT-tagállamok és Svájc közötti járatokat az alkalmazás felfüggesztése alól? Különösen:
- a) Ki kell-e javítani a kibocsátási egység forgalmi jegyzéket annak érdekében, hogy tükrözze azon kibocsátási egységek alacsonyabb számát, amelyeket az ilyen kérelmezőnek akkor kellett volna átadnia, ha a Svájcba irányuló és onnan induló járatokra is vonatkozott volna az alkalmazás felfüggesztése?
 - b) Ha igen, akkor (kell-e, és ha igen) milyen intézkedést kell tennie az illetékes nemzeti hatóságnak és/vagy a nemzeti bíróságnak annak érdekében, hogy az átadott további kibocsátási egységeket visszaadják az ilyen kérelmezőnek?
 - c) Jogosult-e az ilyen kérelmező az EUMSZ 340. cikk alapján kártérítést követelni az Európai Parlamenttől és a Tanácstól azon veszteségek miatt, amelyeket a további kibocsátási egységeknek a 377/2013 határozat alapján való átadása miatt szenvedett el?
 - d) Kell-e valamilyen más formában jogorvoslatot biztosítani a kérelmezőnek, és ha igen, milyen jogorvoslatot?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 18 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében a 377/2013 határozatnak az egyenlő bánásmód elvére tekintettel való érvényességének a vizsgálatát kéri a Bíróságtól, mivel azon ideiglenes eltérés, amelyet e határozat 1. cikke az uniós tagállamok és a harmadik országok többsége között a 2012-ben megvalósított járatokra vonatkozó üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek átadása tekintetében a 2003/87 irányelv 12. cikkének 2a) bekezdéséből és 16. cikkéből eredő követelmények alól előír, nem alkalmazandó többek között a svájci repülőterekre érkező és az onnan induló járatokra.
- 19 A 377/2013 határozat 1. cikke különbséget tesz a harmadik országokba érkező és onnan induló különböző járatok között, amely különbségtétel kizárólag e járatok érkezési vagy indulási helye szerinti, az Unión kívüli országokon alapul. Egy ilyen különbségtétel, amint azt a főtanácsnok az indítványa 36. pontjában megjegyezte, harmadik országok közötti eltérő bánásmódot jelent.
- 20 Amennyiben a Bíróságot a 377/2013 határozatnak az egyenlő bánásmód elvére tekintettel való érvényességéről kérdezik – amely elvet időközben az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikkében is rögzítettek – felmerül a kérdés, hogy a harmadik országok közötti eltérő bánásmód ezen elv hatálya alá tartozik-e.
- 21 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Unió belső politikáinak külső szempontjai a külkapcsolatokra vonatkozó hatáskörei között szerepelnek (lásd analógia útján a belső piac és a közös agrárpolitika tárgyában hozott jogi aktust illetően: 1976. január 22-i Balkan-Import-Export ítélet, 55/75, EU:C:1976:8, 14. pont).
- 22 A 377/2013 határozat az Unió külkapcsolatokra vonatkozó hatásköreinek keretén belül hozott intézkedések részét képezi. E határozat ugyanis, amint az az (5) és (6) preambulumbekkezdéséből kitűnik, az ICAO keretében, a nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátásra vonatkozó, piaci alapú eszközök alkalmazásának elősegítésével kapcsolatos nemzetközi megállapodás elfogadására irányul, és e határozatot a környezetvédelem terén az EUMSZ 192. cikknek az EUMSZ 191. cikk (1) bekezdésének negyedik francia bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdéséből eredő külső hatáskör alapján fogadták el.

- 23 Márpedig a külkapcsolatok folytatása során az intézkedések széles skálája rendelkezésre áll, amelyek nem korlátozódnak az összes harmadik országgal szemben hozott intézkedésekre, és így azok egy vagy több harmadik országra is vonatkozhatnak.
- 24 Az uniós intézmények és szervek a külkapcsolatok folytatása során igen szabadon hozhatnak politikai döntéseket. Ugyanis, amint azt az Egyesült Királyság, a Parlament és a Tanács a Bíróság előtti eljárás keretében kiemelte, a külkapcsolatok folytatása szükségszerűen magában foglalja politikai jellegű döntések meghozatalát. Az Uniónak tehát képesnek kell lennie arra, hogy meghozza a politikai döntéseit, és hogy az általa elérni kívánt célkitűzések alapján harmadik országok között különbséget tegyen, anélkül, hogy köteles lenne egyenlő bánásmódot biztosítani ezen országok mindegyike számára. A külpolitikai előjogoknak az uniós intézmények és szervek általi gyakorlása így azzal a következménnyel járhat, hogy egy harmadik ország más harmadik országokhoz képest eltérő bánásmódnak részesül.
- 25 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az uniós jog az Unió tekintetében nem ír elő semmilyen kifejezett kötelezettséget arra nézve, hogy egyenlő bánásmódot biztosítson az összes harmadik ország számára. Amint azt a főtanácsnok az indítványa 65. pontjában megjegyezte, a nemzetközi közjog nem tartalmaz harmadik országok tekintetében alkalmazott egyenlő bánásmódra vonatkozó általános elvet. Ennélfogva, amennyiben az egyenlő bánásmód elvének harmadik országok tekintetében történő alkalmazása egyoldalúan korlátozná az Unió nemzetközi szintű tevékenységének lehetőségeit, nem tekinthető úgy, hogy az Unió elismerhetett ilyen követelményt anélkül, hogy kifejezetten rögzítette volna a Szerződésekben a harmadik országok közötti egyenlő bánásmódot.
- 26 Így a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, nincs az EUM-Szerződésben olyan általános elv, amely kötelezi az Uniót arra, hogy külkapcsolatai keretében valamennyi tekintetben egyenlő bánásmódban részesítse a különböző harmadik országokat, és a gazdasági szereplők semmi esetre sem hivatkozhatnak egy ilyen elv létezésére (lásd különösen: 1976. január 22-i Balkan-Import-Export ítélet, 55/75, EU:C:1976:8, 14. pont; 1982. október 28-i Faust kontra Bizottság ítélet, 52/81, EU:C:1982:369, 25. pont; 1998. március 10-i Németország kontra Tanács ítélet, C-122/95, EU:C:1998:94, 56. pont; 1998. március 10-i T. Port-ítélet, C-364/95 és C-365/95, EU:C:1998:95, 76. pont).
- 27 Márpedig a Swiss International kifejti, hogy ez az ítélkezési gyakorlat csak egy korlátozott kivételt képez az egyenlő bánásmód elve alól. E kivétel kizárólag olyan helyzetekben alkalmazható, amelyekben az Unió a külső tevékenységére vonatkozó hatásköreit többek között a harmadik országok közötti eltérő bánásmódot igazoló nemzetközi megállapodás megkötésével gyakorolta. Mindenesetre az ICAO keretében egy nemzetközi megállapodás megkötésének elősegítése érdekében elfogadott 377/2013 határozatot illetően egy ilyen külső tevékenység hiányzik, így az e határozatból eredő eltérő bánásmódot objektív módon kellene igazolni.
- 28 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Swiss International állításával ellentétben az említett ítélkezési gyakorlat nem értelmezhető úgy, hogy az Unió és a harmadik országok közötti kapcsolatokat főszabály szerint az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása alá veti.
- 29 Éppen ellenkezőleg, a jelen ítélet 25. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat célja az uniós intézmények és szervek mentesítése az egyenlő bánásmód elvének harmadik országokkal szembeni alkalmazása alól, a nemzetközi szinten történő politikai fellépési képességük megőrzése érdekében. Így, a Bíróság általánosságban kimondta, hogy a harmadik országok közötti eltérő bánásmód nem ellentétes az uniós joggal, hangsúlyozva a harmadik országokkal való egyenlő bánásmódra vonatkozó bármiféle kötelezettség hiányát (lásd ebben az értelemben: 1982. október 28-i Faust kontra Bizottság ítélet, 52/81, EU:C:1982:369, 25. és 27. pont; 1998. március 10-i Németország kontra Tanács ítélet, C-122/95, EU:C:1998:94, 56. pont; 1998. március 10-i T. Port-ítélet, C-364/95 és C-365/95, EU:C:1998:95, 76. pont).

- 30 Az egyenlő bánásmód elvének az Unió és a harmadik országok közötti kapcsolatokban való alkalmazhatatlanságát megerősíti az, ahogyan a Bíróság a jelen ítélet 26. pontjában felidézett, az ítélkezési gyakorlatból következő elvet végrehajtotta. Így, az 1982. október 28-i Faust kontra Bizottság ítéletben (52/81, EU:C:1982:369, 25. pont) a Bíróság azon következtetés levonása érdekében, hogy ezen eltérő bánásmód nem ellentétes az uniós joggal, annak megállapítására szorítkozott, hogy bizonyos behozatalok eltérő kezelése a harmadik országok közötti eltérő bánásmódból adódik. Ugyanígy a Bíróság megállapította, hogy a harmadik országokból származó termékeket forgalmazó gazdasági szereplőkkel való eltérő bánásmód, ami a harmadik országok közötti eltérő bánásmód automatikus következménye, nem ellentétes az egyenlő bánásmód általános elvével (lásd: 1998. március 10-i Németország kontra Tanács ítélet, C-122/95, EU:C:1998:94, 56–58. pont; 1998. március 10-i T. Port-ítélet, C-364/95 és C-365/95, EU:C:1998:95, 76. és 77. pont).
- 31 Noha a Bíróság az 1976. január 22-i Balkan-Import-Export ítélet (55/75, EU:C:1976:8) 15. pontjában megvizsgálta a bolgár és a svájci sajtók összehasonlíthatóságát, meg kell állapítani, hogy – amint azt a Parlament a Bírósághoz előterjesztett észrevételeiben megjegyezte – ez a vizsgálat járulékos jellegű, tehát nem kérdőjelezheti meg az ezen ítélet 14. pontjában foglalt azon megállapítást, amely szerint az egyenlő bánásmód elve nem alkalmazandó az Unió és a harmadik országok közötti kapcsolatokra.
- 32 Ebből következik, hogy a Swiss International állításával ellentétben, a jelen ítélet 26. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem állapít meg az egyenlő bánásmód elve alóli olyan „kivételt”, amelyet szigorúan kellene értelmezni.
- 33 Továbbá ezen ítélkezési gyakorlat nem korlátozódik olyan helyzetekre, amelyek az Unió külső hatásköreinek olyan külső tevékenység útján történő korábbi gyakorlását feltételezik, mint egy nemzetközi megállapodás, hanem harmadik országok közötti eltérő bánásmódra vonatkozik, és ezen eltérés az Unió olyan egyoldalú, nemzetközi megállapodás megkötésének elősegítésére irányuló intézkedéseire is kiterjed, mint amilyen a 377/2013 határozat.
- 34 Ugyanis a Swiss International állításával ellentétben a Bíróság olyan esetekben is alkalmazta az említett ítélkezési gyakorlatot, ahol a harmadik országok közötti eltérő bánásmód nem az Unió külső hatásköreinek korábbi – különösen az Uniónak egy nemzetközi megállapodás megkötése általi – gyakorlásából eredt. Így az 1982. október 28-i Faust kontra Bizottság ítélet (52/81, EU:C:1982:369) alapjául szolgáló ügyben a szóban forgó harmadik országok közötti eltérő bánásmód nem az Unió által megkötött nemzetközi megállapodásból eredt, hanem egy olyan uniós szabályozásból, amely minden harmadik országból származó bizonyos termékek behozatali engedélyének kiadását egyoldalúan felfüggesztette, azon harmadik országok kivételével, amelyek képesek azt biztosítani, hogy e termékeknek az Unióba történő kivitele nem halad meg egy bizonyos mennyiséget.
- 35 Ebből következik, hogy a 377/2013 határozat 1. cikkében megállapított, harmadik országok közötti, az Unió külkapcsolatai keretében történő eltérő bánásmód alkalmazása nem tartozik az egyenlő bánásmód elvének alkalmazási körébe.
- 36 E körülmények között az első kérdés megválaszolása érdekében nincs szükség annak vizsgálatára, hogy egy ilyen eltérő bánásmód objektíve igazolható-e.
- 37 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 377/2013 határozatnak az egyenlő bánásmód elvére tekintettel való vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené e határozat érvényességét, mivel azon ideiglenes eltérés, amelyet e határozat 1. cikke az uniós tagállamok és a harmadik országok többsége között a 2012-ben megvalósított járatokra vonatkozó üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek átadása tekintetében a 2003/87 irányelv 12. cikkének 2a) bekezdéséből és 16. cikkéből eredő követelmények alól előír, nem alkalmazandó többek között a svájci repülőterekre érkező és az onnan induló járatokra.

A második kérdésről

- 38 Az első kérdésre adott válasza tekintettel a második kérdést nem kell megvizsgálni.

A költségekről

- 39 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvtől való ideiglenes eltérésről szóló, 2013. április 24-i 377/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozatnak az egyenlő bánásmód elvére tekintettel való vizsgálata nem tárt fel olyan tényezőt, amely érintené e határozat érvényességét, mivel azon ideiglenes eltérés, amelyet e határozat 1. cikke az európai uniós tagállamok és a harmadik országok többsége között a 2012-ben megvalósított járatokra vonatkozó üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek átadása tekintetében a 2008. november 19-i 2008/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikkének 2a) bekezdéséből és a 16. cikkéből eredő követelmények alól előír, nem alkalmazandó többek között a svájci repülőterekre érkező és az onnan induló járatokra.

Aláírások